

Beskæftigelsesminister
Claus Hjort Frederiksen
Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K.

Vedr.: Danskuddannelse og den aktive beskæftigelsesindsats

KL har hidtil forstået – bl.a. fra Integrationsministeriet - at kommunerne i forbindelse med den fremtidige beskæftigelsesindsats ville have frihed til politisk og administrativt at placere det samlede ansvar for danskundervisningen for voksne udlændinge i forhold til, hvad der vil være mest hensigtsmæssigt i den enkelte kommune.

KL er nu blevet opmærksom på, at sådan ser Arbejdsmarkedsstyrelsen ikke på det. Det finder KL uheldigt og skal derfor foreslå, at lovforslaget om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats (L22) ændres, så:

- kommunalbestyrelsen *kan* beslutte, at danskundervisningen politisk forankres i beskæftigelsesudvalget.
- kommunalbestyrelsen *kan* beslutte, at den samlede danskundervisning forvaltningsmæssigt placeres i de nye jobcentre, hvilket svarer til den mulighed, som kommunalbestyrelsen efter lovforslaget har i forhold til Ungdommens Uddannelsesvejledning.

Med den ny danskuddannelseslov, der trådte i kraft den 1. januar 2004, lagde daværende integrationsminister Bertel Haarder stor vægt på at gøre undervisningen mere beskæftigelsesrettet. Dette har mange kommuner fulgt op på bl.a. ved at ansvaret for danskundervisningen og kontakten til udbydere af sprogundervisning i dag typisk er forankret i arbejdsmarkedsforvaltningen i kommunen. Det har sine gode grunde, idet ca. 2/3 af kursisterne henvises efter integrationsloven eller lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Tilbage er ca. en tredjedel af kursisterne, der ikke henvises efter én af disse lovgivninger. De er selvforsørgende, enten fordi de er i arbejde, under uddannelse eller bliver forsørgt af deres ægtefælle (typisk EU-borgere). Den

Den 19. april 2005

Jnr 05.06.02 P19
Sagsid 000134441

Ref BIR
bir@kl.dk
Dir 3370 3800

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/1

konkrete sammensætning af kursister kan dog variere meget fra kommune til kommune.

Med det fremsatte lovforslag ser KL især to problemer:

For det første finder KL det uheldigt, hvis en kommune afskæres fra politisk at forankre det samlede ansvar for danskuddannelsesloven under beskæftigelsesudvalget. For de fleste kommuner er det netop en prioriteret opgave at se disse områder i sammenhæng.

For det andet finder KL det uheldigt, hvis ikke det er muligt forvaltningsmæssigt at samle kommunens opgaver omkring danskundervisning ét sted. Det kan give en uheldig opspaltelse, hvis jobcentret skal varetage henvisning, kontakt og opfølgning til udbyderne af danskundervisning for en del af kursisterne, mens en anden del af forvaltningen skal varetage kontakten i forhold til de øvrige kursister. Ud over det administrative bøvvl betyder det for borgerne, at de ved tilbud om danskundervisning på skift skal henvende sig forskellige steder i kommunen afhængig af ændringer i deres forsørgelsesgrundlag.

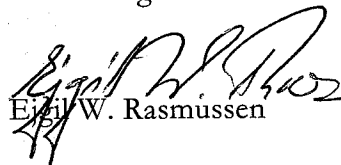
For en ændring som foreslået af KL taler således følgende hensyn:

- Det skal være lettere for borgeren ved at der kun skal være én indgang
- Det beskæftigelsesrettede sigte for den samlede danskuddannelse fastholdes
- Løsninger skal være enkle og fleksible – ikke det modsatte.

KL kan ikke se ulemper ved de foreslåede ændringer.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at det er afgørende, at der som foreslået bliver tale om en kan-bestemmelse. Som nævnt er der forskelle mellem kommunerne i sammensætningen af udlændingegruppen, og der er også forskelle med hensyn til, hvordan man i dag vælger at organisere indsatsen. Lovgrundlaget bør derfor indrettes fleksibelt i forhold til dette.

Med venlig hilsen

Ejgil W. Rasmussen

Peter Gorm Hansen